

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У 19037/10
17.11.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., са седиштем у ..., ..., коју заступа пуномоћник Миленко Анђелић, адвокат из Београда, Далматинска 9, против туженог Министарства вера Републике Србије, ради поништаја закључка туженог органа број 080-00-3/2006-01/2 од 03.02.2010. године, у предмету уписа у регистар, у нејавној седници већа одржаној дана 17.11.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 6824/07 од 25.09.2009. године, одбачена је пријава бр.022/06-М тужиоца, која је упућена Министарству вера дана 22.06.2006. године.

У тужби поднетој Управном суду 06.03.2010. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, истичући да је у оспореном закључку образложење правног статуса тужиоца нејасно и противуречно, јер се оцењује да је тужилац верска организација из члана 18. Закона о црквама и верским заједницама, која као таква треба да пружи доказе о свом настанку, оснивачки акт са потписима својих оснивача – грађана и друге податке који се захтевају од организација које су у процесу конституисања, иако је неспорна чињеница да тужилац пре доношења овог закона постоји и делује као верска заједница са својством правног лица, стеченог по претходним законима о правном положају

верских заједница. Указује да се неправилно утврђено чињенично стање огледа у томе што се, супротно прибављеним доказима на околност да је тужилац црква, односно верска заједница која је постојала пре доношења Закона о црквама из 2006. године, утврђује да је тужилац верска организација, односно да представља групу грађана који желе да региструју своју верску организацију. Због тога сматра да тужени погрешно примењује закон када тражи да тужилац уз пријаву за упис у Регистар цркава и верских заједница треба да поднесе и документе из члана 18. став 2. тачка 1-4. Закона о црквама и верским заједницама, које се односе на нове верске заједнице, иако исти закон у члану 6. став 1. прописује да су цркве, већ основане по ранијим законима, равноправне са осталим црквама које су имале статус верске заједнице пре усвајања Закона о црквама из 2006. године. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи, а тужиоца упише у Регистар цркава и верских заједница.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним закључком одбацио пријаву тужиоца за упис у Регистар цркава и верских заједница, поднету овом органу дана 22.06.2006. године, у којој је наведено да је лице овлашћено за заступање Б.Б. и уз коју је приложено уверење МУП-а из Београда број 212-1/97 од 12.02.1997. године.

Ово због тога што се из списка предмета види да је у поновном поступку, поступајући по пресуди Врховног суда Србије У. 6824/07 од 25.09.2009. године, тужени орган, у складу са одредбом члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку, позвао тужиоца поднеском број 080-00-3/2006-01/1 од 09.12.2009. године, који је тужиоцу уручен 15.12.2009. године, да у року од 30 дана од дана пријема тог поднеска допуни, односно исправи поднету документацију. У поднеску туженог органа је наведено да је чланом 18. став 2. Закона о црквама и верским заједницама (“Службени гласник РС”, број 36/06), прописана документација коју верске организације треба да доставе у поступку за упис у Регистар цркава и верских заједница. Такође је наведено да тужилац не спада у традиционалне цркве и верске заједнице из члана 10. овог закона, те је затражено да у складу са цитираним чланом 18. став 2. достави захтев који садржи: одлуку о оснивању верске организације, статут или

други документ верске организације, приказ основа верског учења, верских обреда, верских циљева и основних активности верске организације и податке о сталним изворима прихода верске организације. Тужилац је туженом органу 08.01.2010. године доставио допис у коме није поступио у складу са захтевом туженог органа, наведеним у поднеску број 080-00-3/2006-01/1 од 09.12.2009. године и није доставио тражену документацију, па је тужени орган донео оспорени закључак правилном применом одредбе члана 20. став 2. Закона о црквама и верским заједницама из члана 58. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10).

Оцењујући наводе тужбе, Управни суд је нашао да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног закључка, јер овим наводима тужилац није оспорио чињеницу да није поступио по налогу туженог органа из дописа број 080-00-3/2006-01/1 од 09.12.2009. године, који му је уредно уручен 15.12.2009. године, а у коме је, у складу са примедбама Врховног суда Србије из пресуде У. 6824/07 од 25.09.2009. године и одредбама члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку, као и са одредбама члана 20. став 2. Закона о црквама и верским заједницама, прецизно наведена сва документација коју је тужилац дужан да достави уз поднету пријаву за упис у Регистар цркава и верских заједница, са навођењем одредаба Закона о црквама и верским заједницама (“Службени гласник РС”, број 36/06), којима је прописана обавеза достављања тражене документације, а коју тужилац неспорно није доставио ни уз пријаву, ни уз поднесак од 08.01.2010. године, достављен као одговор на допис туженог органа број 080-00-3/2006-01/1 од 09.12.2009. године. Разлози тужиоца којима истиче да није у обавези да достави тражену документацију, нису основани, имајући у виду да је одредбом члана 18. став 1. и 2. Закона о верским заједницама прописана документација коју су дужне да доставе све верске организације, уз пријаву за упис у Регистар, осим оних из члана 10. Закона, којима је одређен статус традиционалних цркава и верских заједница, а у које, према оцени туженог органа, не спада тужилац, који има статус цркве и верске организације из члана 16. наведеног закона. При том се из доказа приложених уз допис тужиоца од 08.01.2010. године (решења Министарства правосуђа, управе и локалне самоуправе Републике Хрватске број 514-09-02-03-2 од 26.рујна 2003. године којом се одобрава упис Савеза баптистичких цркава у Републици Хрватској у евиденцију верских заједница у Републици Хрватској и Одлуке о проглашењу Закона о правном положају вјерских заједница, коју је донео Хрватски сабор на седници од 08. септембра 2002. године, под бројем 01-081-02-2643/2), не може закључити да тужилац има статус традиционалне цркве и верске заједнице из члана 10. Закона о црквама и верским заједницама (“Службени гласник РС”, број 36/06), којом је прописано да су традиционалне цркве оне које у Србији имају вишевековни историјски континуитет и чији је правни субјективитет стечен на основу

посебних закона и то: Српска православна црква, Римокатоличка црква, Словачка евангелистичка црква а.в., Реформаторска хришћанска црква и Евангелистичка хришћанска црква а.в., а традиционалне верске заједнице су и оне које у Србији имају вишевековни историјски континуитет и чији је правни субјективитет стечен на основу посебних закона и то Исламска верска заједница и Јеврејска верска заједница. Одредбом члана 16. истог закона прописано је да су конфесионалне заједнице све оне цркве и верске организације чији је правни статус био регулисан пријавом у складу са Законом о правном положају верских заједница (“Службени лист ФНРЈ”, број 22/1953) и Законом о правном положају верских заједница (“Службени гласник СРС”, број 44/1977). Имајући у виду да је одредбом члана 18. став 2. тачкама 1-4. на које се тужени орган позвао у свом допису од 09.12.2009. године, упућеном тужиоцу са захтевом за допуну документације по пријави поднетој туженом органу 22.06.2006. године, прописано да верске организације, осим оних из члана 10. овог закона, за упис у Регистар подносе министарству захтев који садржи: 1) одлуку о оснивању верске организације са именима, презименима, бројевима идентификационих докумената и потписима оснивача од најмање 0,001% пунолетних држављана Републике Србије који имају пребивалиште у Републици Србији, према последњем званичном попису становништва, или страних држављана са сталним боравком на територији Републике Србије; 2) статут или други документ верске организације који садржи: опис организационе структуре, начин управљања, права и обавезе чланова, начин оснивања и гашења организационе јединице, списак организационих јединица са својством правног лица и друге податке од значаја за верску организацију; 3) приказ основа верског учења, верских обреда, верских циљева и основних циљева верске организације; и 4) податке о сталним изворима прихода верске организације, као и неспорну чињеницу да тужилац ову документацију туженом органу није доставио до доношења оспореног закључка, нити је тражену документацију приложио уз тужбу, Управни суд налази да су наводи тужбе и докази приложени уз тужбу, без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.11.2011. године, 14 У 19037/10

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

BJ-2011